

Αύριο το 40ημερο μνημόσυνο του π. Κυρίλλου Ελευθεριάδη

/ [Ενορίες](#)

**Αύριο το πρωί θα τελεσθεί στον ιερό ναό Αγίας Φιλοθέης του
Δήμου Φιλοθέης Ψυχικού το τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνο
του π. Κυρίλλου Ελευθεριάδη.**

Πρόκειται για έναν Κωνσταντινουπολίτη κληρικό, πνευματικό ανάστημα του Αγίου Πορφυρίου του Κausοκαλυβίτου, ο οποίος κοιμήθη την τελευταία μέρα του Αυγούστου. Η είδηση της κοίμησης προκάλεσε πόνο και θλίψη σε εκατοντάδες χριστιανούς που εναπέθεταν στο πετραχήλι του τον πόνο και τις αμαρτίες τους. Ο μακαριστός υπήρξε πνευματικός πολλών κληρικών, αλλά και ακαδημαϊκών, πολιτικών, καλλιτεχνών. Όπως έλεγε ο ίδιος, το γεγονός της πνευματικής σχέσης του με τον Άγιο Πορφύριο, τον γέμιζε με την πεποίθηση, ότι όσο αμαρτωλός κι αν ήταν, ήταν πολύ τυχερός αμαρτωλός. Φρόντιζε, λοιπόν, σε κάθε ευκαιρία να

μεταφέρει στους πιστούς τις πνευματικές του εμπειρίες με τον Άγιο, ακόμη και τις προσωπικές, για να ωφεληθούν. Συνήθιζε να λέγει ότι είναι πολύ δύσκολο να ομιλεί κάποιος για τους αγίους, λόγω του σεβασμού, εντούτοις θεωρούσε χρέος του να μιλάει για την αφοσίωσή τους στον Κύριο, τα χαρίσματά τους, την παρρησία τους. Ο Άγιος Πορφύριος του έλεγε συνέχεια: «Να γίνεις Άγιος. Να πλησιάσεις τον Χριστό με ανδιοτέλεια» και όταν τον ρωτούσε πώς θα γίνει αυτό; του απαντούσε: «Να έχεις ταπείνωση». Και έτσι πορεύτηκε ο μακαριστός π. Κύριλλος. Σε μία ομιλία του, μάλιστα, είχε αποκαλύψει ότι στην πρώτη συνάντησή του με τον Άγιο Πορφύριο, εκείνος με το χάρισμά του προείδε ότι θα γίνει κληρικός, αν και δεν το είχε σκεφτεί ποτέ. Η χειροτονία έγινε 7 χρόνια μετά. Λίγες ημέρες μετά από την συνάντησή αυτή, ένα βράδυ που ήταν απελπισμένος και είχε δίπλα του χάπια αυτοκτονίας, χτύπησε το τηλέφωνό του και ήταν ο Γέροντας Πορφύριος. Άρχισε να του μιλάει για διάφορα θέματα και τον παρότρυνε – γνωρίζοντας (!) την πρόθεσή του – να κάνει μία βόλτα, για να ηρεμήσει. Το αξιοσημείωτο, όμως, ήταν ότι ακόμη δεν είχε δώσει τον αριθμό τηλεφώνου του στον Γέροντα, και εκείνος του τηλεφώνησε!

Η εξόδιος Ακολουθία του μακαριστού π. Κυρίλλου Ελευθεριάδη τελέσθηκε την Πέμπτη 2 Σεπτεμβρίου στον Ιερό Ναό της Αγίας Φιλοθέης του Δήμου Φιλοθέης-Ψυχικού από τον Επίσκοπο Ευρίπου κ. Χρυσόστομο, ως εκπρόσωπο του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Ιερώνυμου, και τους Μητροπολίτες Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομο και Νέας Ιωνίας και Φιλαδελφείας κ. Γαβριήλ, ενώ παρέστησαν δεκάδες κληρικοί και λαϊκοί. Στον ναό αυτό, κατά τα τελευταία χρόνια αρκετά συχνά εκήρυττε τον λόγο του Θεού και συναντούσε τα πολυάριθμα πνευματικά του παιδιά.

«Πανθομολογουμένως, είχε χάρισμα στο κήρυγμα του θείου λόγου, τόσο μεγάλο, που και ο ίδιος ο πνευματικός του, ο Άγιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ήθελε να ακούει στο κελάκι του τα κηρύγματά του και τον προέτρεπε να κηρύττει λέγοντας του «εσύ πείθεις», **αναφέρει στο ore.gr ο προϊστάμενος του Ναού, Αρχιμανδρίτης π. Διονύσιος Χατζηαντωνίου** και σημειώνει ότι «ο πατήρ Κύριλλος ήταν – αλλά και θα εξακολουθήσει να είναι – άνθρωπος της αγάπης, την οποία έδινε απλόχερα σε όποιον του την ζητούσε, είτε με τον λόγο του, είτε με την προσευχή του. Ακόμη και σε αυτούς που τον αδίκησαν ή τον παρεξήγησαν! Λόγια δεν σου έλεγε πολλά, αλλά τόσα όσα να σε ενδυναμώσει και να σε παρηγορήσει. Έδινε όμως για σένα τον ίδιο τον εαυτό του κατά την προσευχή! Και κυρίως, με αυτόν τον τρόπο μάς έδειχνε την αγάπη του! **Όπως έλεγε και ο Άγιος Πορφύριος:** «Όποιος αγαπάει λίγο, δίνει λίγο. Όποιος αγαπάει περισσότερο, δίνει περισσότερο. Και όποιος αγαπάει πολύ, τι έχει αντάξιο να δώσει; Δίνει τον εαυτό του!». Και νομίζω ότι κανείς από εμάς που τον γνωρίσαμε δεν αμφισβητεί το

γεγονός ότι μάς αγάπησε τόσο πολύ, που έδινε τον εαυτό του για εμάς, αδιαφορώντας για τον πόλεμο που θα του ήγειρε ο πειρασμός, σωματικό και πνευματικό».

Ο π. Διονύσιος σημειώνει ακόμη ότι «βλέποντας την αγάπη και τον σεβασμό προς το πρόσωπό του πολλών ανθρώπων που έρχονταν στον ναό της Αγίας Φιλοθέης να τον ακούσουν και να τον δουν, ένοιωσα την ανάγκη να ρωτήσω κάποιους που ήλθα πιο κοντά, τι έκανε για εσάς ο πατήρ Κύριλλος. Και όλοι, μηδενός εξαιρουμένου, μού απάντησαν, ΜΑΣ ΑΓΑΠΑ και προσεύχεται για εμάς!».

Παράλληλα, ο π. Διονύσιος μεταφέρει και κάποιες εμπειρίες ανθρώπων που επισκέπτονταν τον γέροντα, οι οποίες δείχνουν το μέγεθος της αγάπης του:

- Είχα μεγάλο πρόβλημα υγείας και του ζήτησα να προσευχηθεί για μένα και το έκανε με πολύ αγάπη!
- Ό,τι και να πω, είναι λίγο για την αγάπη που μου έδειξε και άλλαξε την ζωή μου.
- Με την αγάπη που μου έδειξε, μού άνοιξε την καρδιά μου προς τον Θεό, μου στήριξε την πίστη και μου γνώρισε τον Άγιο Πορφύριο.
- Με βοήθησε όταν ήμουν χαμένος, με βοήθησε να βρω την δύναμη μέσω της αγάπης προς τον Θεό.
- Είναι τόση η αγάπη που νοιώθω κοντά του και διά της προσευχής του, που δεν θέλω τίποτα άλλο!
- Μου δίνει αγάπη, ελπίδα. Με έβαλε στην αγκαλιά του Χριστού.
- Μού έλεγε: «Μεγάλωσε τον Χριστό μέσα σου. Είμαστε όλοι ένα. Όλοι στην καρδιά του ενός».
- Δεν θα ξεχάσω όλη αυτή την αγάπη που μου δίνει από τότε που τον γνώρισα.
- Μου έδειξε με την αγάπη του, πώς να ανοίξω ένα παράθυρο στο φως, το οποίο υπήρχε, αλλά δεν ήξερα πώς να το ανοίξω.
- Με ένοιωσε, με κατάλαβε, γιατί ο ίδιος είναι μια μεγάλη αγάπη.

Εξάλλου, αυτή η αγάπη του προς όλους δεν σταμάτησε όταν πέρασε στο κατώφλι του νοσοκομείου, όπου πέρασε πολύ δύσκολα τις τελευταίες 43 ημέρες της ζωής του. «Κατ' αυτές τις 43 ημέρες, που ο Θεός "ως χρυσόν εν χωνευτηρίω εδοκίμασεν" αυτόν, και στην κυριολεξία τις πέρασε αγόγγυστα στην κάθε επίπονη ενέργεια των ιατρών και των νοσοκόμων, εκείνος κάθε φορά που είχε τις

αισθήσεις του έλεγε: “Πες τους ότι τους αγαπώ όλους πολύ!” και έτσι να προσεύχονται στις δυσκολίες: “Κύριέ μου, βοήθησέ με να είμαι καλά”», σημειώνει ο π. Διονύσιος και συμπληρώνει ότι «μόλις μία μέρα πριν την κηδεία ήλθε κάποιος πνευματικό του παιδί και μου έδωσε ένα χαρτί που γράφει τα εξής: Εκείνος με έψαξε και με βρήκε. Από την πρώτη μας συνάντηση είχα μέσα μου την αίσθηση ότι έχω ενώπιόν μου έναν άνθρωπο του Θεού. Έκτοτε ήθελα να μοιραστώ μαζί του όλες μου τις σκέψεις και του ζητούσα να με παρηγορήσει, να μου δώσει θάρρος, να προσευχηθεί για μένα να αντέξω τους πάμπολλους πειρασμούς. Και πάντοτε ήταν παρών, είτε με τις συμβουλές του, είτε κυρίως με την προσευχή του. Και την ένοιωθα την προσευχή του! Όταν μετά από χρόνια επέστρεψε ο μεγάλος πειρασμός της ζωής μου, μόνη μου παρηγοριά ήταν η ανεκτικότητα του, η προσευχή του, αλλά κυρίως η φράση του που πλέον θα μου έλεγε σε κάθε μας επικοινωνία: «Εγώ θα σε αγαπώ, όπως και να ‘σαι». Αυτή η φράση του με κρατά ακόμη ζωντανό! Το ότι ξέρω ότι έχω έναν άνθρωπο που με αγαπάει, όπως και να είμαι, και δεν με αποστρέφεται, όπως κάνουν όλοι στο περιβάλλον μου, άμεσα ή έμμεσα! Αυτήν την αγάπη μού έδειξε και πάλι στο κρεβάτι του πόνου, όταν κατά τις αρχές της νοσηλείας του τον επισκέφθηκα στο νοσοκομείο. Μου χαμογέλασε, με σταύρωσε και μου είπε τα τελευταία λόγια που θα με συνοδεύουν μέχρι το τέλος της ζωής μου: “Να ξέρεις ότι σε αγαπώ”.

Αυτός ήταν ο π. Κύριλλος, επισήμανε ο π. Διονύσιος: “Όλος μία αγάπη προς όλους, αλλά αυτός θα εξακολουθήσει να είναι και ως συλλειτουργός του Θεού στο ουράνιο θυσιαστήριό Του. Εμείς λοιπόν κηδέψαμε και θάψαμε το σώμα του, όμως, όπως διαβάζουμε στην ευχή εις κεκοιμημένο ιερέα, η ψυχή του εισέρχεται πανηγυρικά στην δόξα της Βασιλείας του Θεού, είναι ανάμεσα σε αγγέλους, συναριθμείται και κατατάσσεται μαζί με τους αγίους, μαζί με όλους εκείνους, που απ’ αρχής κόσμου, και μέχρι τώρα, αγωνίσθηκαν και έγιναν ευάρεστοι ενώπιόν Του. Και η αγάπη του προς εμάς, να είμαστε απολύτως βέβαιοι, ότι τον συνοδεύει και θα την ανταποδίδει προσευχόμενος υπέρ ημών, όπως έκανε πάντοτε, γιατί «η αγάπη ουδέποτε εκπίπτει»».

Ο μακαριστός π. Κύριλλος (κατά κόσμον Κλήμης) Ελευθεριάδης γεννήθηκε στην Κωνσταντινούπολη από Καππαδόκες γονείς στις 14 Σεπτεμβρίου 1940. Αποφοίτησε από την Μεγάλη του Γένους Σχολή και ήταν τελειόφοιτος της Νομικής Σχολής Αθηνών. Καταλυτική στιγμή της ζωής του ήταν η πρώτη συνάντησή του, την 1η Απριλίου 1979, με τον Άγιο Πορφύριο, ο οποίος έγινε πνευματικός του. Χειροτονήθηκε διάκονος και πρεσβύτερος από τον μακαριστό Μητροπολίτη Φθιώτιδος κυρό Δαμασκηνό. Από το 1994 μέχρι το 2007, οπότε και συνταξιοδοτήθηκε, ήταν εφημέριος του Ιερού Ναού Ασωμάτων Θησείου.

Εκοιμήθη την 31η Αυγούστου 2021.